

πενητάρι. "Αν ήταν δυνατό να κοιτάξει ή Μίνα αυτό το τέρας, το παράλαμπα, με τα χλωμά, σαμμένα μάγουλα και τα μαύρα γενάρια... Μόνο τα μάτια του έβγαζαν φλόγες, την ώρα μάλιστα που έπαυε να κινείται. "Αλλά αυτό δεν ήταν, για τη Μίνα, ποιά άνησχυαστική λεπτομέρεια... Πήγαμε ήσυχα την κόρη της στο "Ωδείο, την άφαινε ήσυχα ν' ανέβαιναν πάνω μονάχι, καθόταν κάτου να την περιμένη ήσυχα κ' έστρεφα την έπιανε κ' έφηναν... ήσυχότατα.

Κι' όμως! "Ο καθηγητής του πιάνου ήταν ο προσορισμένος να δείξει στη μίνα το μάστο της φύλαξης της. Βέβαια, πάντα κάποιος στο τέλος θα της τόνιζε, τη στιγμή που ή Μίνα είχε το άειρον πύρο. "Αλλά έτις αιώτος. Τέρας-ξέτερας, ήταν ο πρώτος άντρας που ή Μίνα τον αισθανόταν κοντά της - ο πρώτος που μπορούσε να της μιλά χωρίς να κόβει ή μαμά - ο πρώτος που μπορούσε ακόμα και να την άγγιξει, καθώς της διόρθωνε το τούσε πάνω στα νύκτα του πιάνου. Και, φυσικότατα, τον άγάπησε.

"Ίσως μάλιστα να τον άγάπησε και πριν την άγάπησή εκείνης. "Αλλά σε λίγο έγινε κι' αυτό, κι' έτσι ο καθηγητής του πιάνου κι' ή μαθήτρα του δεν ήταν πιά παρά δύο ξένοτερες, που την ώρα του μαθήματος έζαναν άπλοστάτα το ραντεβούδά τους. Την ίδια ώρα, κάτω στον προθάλαμο, καθόμηνε στο καναπέδάκι, ή μίνα περίμενε ύπομονητικά κ' άναποτα. Μία ποίηση ποτέ να ύποπτευη πως ή Μίνα κατέβαινε από κει-πάνω φιλμηνή;

Θά ήπτε: αυτή, που άλλη φορά φρόδιαν και φύλαγε την κόρη της, κι' από τον ίσοι της; Πως τόσα την έφινε κ' έβαν άντρα χωρίς να βλέπει και κούρη; Μία μικρή ύποπτη τονάχιστο δεν μπορούσε να της περάει;... "Οχι! γιατί ή Μίνα ήταν τόσα μεγάλη. "Όσο ήταν μικρή, άνήξερη, άδεια, ή μίνα της τη φύλαγε από κάθε άντρα γενικά. Τώρα δεν την φύλαγε παρ' από τους νέους, τους άμορφους, έξέσιους τελοσπάντων που ένόμιζε πως θα μπορούσαν να την έλάνθουν. "Ο καθηγητής του πιάνου, τέτοιος που ήταν, μόνο μιά νύκτιλη Μίνα θα μπορούσε να ξεγελάσει. Την τωρινή, τη μεγάλη, την έπιτημένη Μίνα, ήταν άόλιωτο. Κάθε άλλο μπορούσε να ύποπτευη ή μίνα παρ' αυτόν. Κι' από το "Ωδείο, όπου ή Μίνα δεν έβλεπε από κοντά άλλον άντρα, ο φύλακας ήταν ήσυχος. Στο Πολιτισμείο πάλι ή φύλαξη γινόταν από κοντά, άγρυπνη, άσπληρότατη. "Ωστε... κανέναν κίνδυνος για την όσα.

Αυτό δεν ήταν λογικό; "Αλλά με τη λογική πολλές φορές την παθαίνει κανένας. Κι' έτσι την έπαθε κι' ή μίνα της Μίνας - την έπαθε χώνια και κίτι παραπάνω.

Μά για φαντασθήτε :

Έχαν περάσει δύο σχεδόν χρόνια χωρίς να φανερωθή το παραμυθό. (Τόσο καλά ήξερε ή Μίνα να κρύβει τόσα τις δουλειές της...) "Έν' άπόγεμα, πήγαν άπως πάντα οι δύο τους στο "Ωδείο. "Η Μίνα ανέβηκε μ' ένα κρεβούδο, μαμά κ'. "Η μίνα κάθισε κάτω και περίμενε.

Περιμένα, περίμενε, περίμενε - Μίνα τίποτα! Μπιά! πως άργεί άποψε έτσι; "Αναφαν και τα φώτα. Πέρασε κι' ένα τέτατο ακόμα... είκοσι λεπτά... μισή ώρα... Τι έκανε άπάνω; Γιατί δεν κατέβαινε;... Περιέργο! "Η μίνα έχασε την ύπομονη και παρακάλεσε το θυροκό νάνεβη και να ρωτήσει. "Ο θυροκό ανέβηκε. Κι' άκού άρχισε κι' αυτός δέκα δλόκληρα λεπτά, φάνηκε έπιτέλους στη σκάλα με τα χείρια σηκωμένα: - "Η κούρια Μίνα έφυγε! - "Έφυγε;... Κι' από πού;... - Ξέρω κ' έγω; Άπάνω δεν είναι. "Έφαγα τον κόσμο. Θάρμυς άπ' την πίσω πόρτα. - Τι;... από την π...;

Και χωρίς να ποσώσει τη φράση της, ή μίνα άωρησε νάνεβη άπάνω.

Μά ο θυροκό, στη μέση τόρα της σκάλας, άπλωσε τα χείρια. - Που πάει; - Νά ρωτήσω τον κ. Βαλιμά! - "Έφυγε κ' ο κ. Βαλιμά;! Δεν εν' άπάνω! "Α! έφυγε κ' ο καθηγητής; "Έφηναν λοιπόν μαζί; Αυτό ήταν! "Η Μίνα κ' ο κ. Βαλιμάς, ο καθηγητής της, έφηναν μαζί. Κι' αυτή την ώρα, που ή μίνα τους γύρινε σαν τραβήλι, κι' άναστάσανε το "Ωδείο, και έσησανε την "Αστρινόνα - εκείνος οι δύο ήταν μέσα στο βατόρι που έφηνε από τον Πειραιά για την Εύρώπη. Τρεχα πιάς τους!

"Ετσι τελείωσε ή περιφημη αυτή, ή μοναδική στα χρονικά της παλιάς "Αθήνας φύλαξη της μίνας. Μά κι' έτσι έπρεπε να τελειώσει. Γιατί, καθώς λέει και το Εβγγέλιο: «εξ ήν Κόρη; φύλαξη... κ' ο ρ η ν, εις μάτην έφύλαξαν οι φύλαξενες...»

ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
Της "Ακαδημίας "Αθηνών.

ΓΝΩΜΙΚΑ ΤΟΥ Β. ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΥ

- "Όταν στεριόφην ή πηγή, τότε καταλαβαίνουμε την αξία του νερού.
- "Όποιος πάει να ζητήσει δα-νεικά, πάει να ζητήσει πικρίες.
- Το φέμια σηγανει πάντα πίσω από το χέλος.
- Το μμυμονικό του δανειστού εινε καλύτερο από του όφρει-ότου.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΣΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»
του κ. ΣΤΕΦ. ΔΑΦΝΗ
ΚΑΡΔΙΕΣ ΓΕΜΑΤΕΣ ΕΡΩΤΑ
Αισθηματικό ρωμάντζο.

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Σ. Α.

Τέτοις κομψής κομμωτής κυρίας, ή όποια σπανιότατα -για να μην πούμε ποτέ -σμημιας άπουσία πλέον έλλειπτες δεξιόσεις. "Έχει ήφος σμικλαθητικό και γελιστό, που καθιστά εύχάριστη την παρουσία της. Την διακρίνει σπανία καλλιτεχνική και από φανερότητα ο διάκοσμος του σπιτιού της, συγχρόνως όμως εινε και έξαφρετική νοικοκυρά, τίτλος που ίσως εινε άνευθυμωτος από τις μονοειζούσες κυρίες, αλλά πάντως αυτό δεν έμπόδιζε από του να εινε πολύτιμος. Της αποδίδεται τάσις σμιομορφη, θα ήτο δε πράγματι άδω να ή-παράξη τόση έντονη άντίδραση στα προτερήματα που διακρίνουν την έλλειπτη κυρία.
H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Κατ' αυτάς ηήξισε ή κίνησις και τα "Αθηναϊκά σαλιόνα άρχισαν να φιλοξενούν τις όφρατες και κομψής "Αθηναίς.
- Παρά τω κ. και τη κ. Α. Λορένδου δεξιόσις την παρεβούσαν Τρίτην προς τιμην των παρεβδμυόντων "Ιταλών καλλιτεχνών, με-ταξύ των όποιων ή διάσημη "Ιταλίς κ. Μπεζαντσόνη, ή όποια εινε και πολύ εύμορφη.
- Έν στενό κύκλω έφιναν χδέε το άπόγευμα εις το μέγαρον της "Ιταλικής Προξενίας τα βακτησια του θυγατρίου του Προξενιού της "Ιταλίας και της κ. Μπαστανίνι.
- Παρεβέθησαν Κόμης, Κόμισσα και Δες Κάτια, Κόμης και Κόμισσα Ντι Κοσάτο, θανασία εμφάνισι με άσημένα τοιαύτητα, κ. και κ. Ντε Σάντο, κομψότατον σύνολον μετέ-μοφέν, Στρατ. "Αχιλλοφθ Μαροζίνος Τριόμφι, κ. και κ. Ντε Λά Σετα, Πρόξενος "Ιταλίας κ. Μπέρρι, ή κ. "Τσερεβόλε, κ. και κ. Σαμπέρο, κ. και κ. Μισσόνι.
- Ανάδοχοι ήσαν Κόμης και Κόμισσα Κάτια Ντωμκό.
- Η κ. Μπαστανίνι ύπερ ποτε εύμορφη και γλυκειά, με τοιαύτητα εμφάνισι.
- Μία εμφάνισις άτεργιστότου γοητείας ή κ. Ι. Σεργιέρι με κόκκινη τοιαύτητα.
- Έξαφρετική ή άποχαρκτηστική, ύποτις ειλπειν, δεξιόσις του Προξενιού της "Αμερικής και της κ. Σίντερ, έπι τη εύκαιρία της προσχούς άναμορφισίας των.
- Από τας μεγαλοπρεπείς αιδούσας παρήλασαν άί γνωστότεροι "Αθηναϊκά όφραότητες, Παριζιάνικες τοιαύτητες και κατέλλα.
- Κολικειον πλόσιον σε φανέσες τοιαού.
- Έκ των έπισήμων παρησαν: Προθητομόνος και ή κ. "Ελ. Βενζιέλιου, "Υπουργός "Εξωτερικών και ή κ. Α. Μιχαλακοπούλου, "Υπουργός "Εθν. Οικονομίας και ή κ. Βουλοίου, "Υπουργός Ναυτικών και ή κ. Αργυροπούλου, "Υπουργός "Αεριστίας και ή κ. Ζάνα. Πρόξενος και ή κ. Σοριούλη, ή κ. Παπαδόπου, κ. και κ. Π. Τσαλιδάκη.
- Έκ του Διπλωματικού Σώματος οι Προξενια "Αγγλίας, "Ολλανδίας, Γαλλίας, Γερμανίας, Βουλγαρίας, Ουγγαρίας και άί κυρία Ράμφριν όφραοτάτη με βιολέ σύνολον, Μπαστανίνι με φόρεμα και μαντό σε καλή γομφη, "Ενίς Μπέη τοιαύτητα κομψή. Ροσκάνο λίαν διακοσμητική με μαύρα και κατέλλο μαύρο έξτρα-σίς, κ. και κ. Χαμπερβάν, κ. και κ. Βισσεκ, Κόμης "Αντελιμου, Μαροζίνος Τριόμφι, κ. Στογιάνου, Φόν Κάροφφ.
- Επίσης παρεβέθησαν κ. και κ. Β. Δούκομη, κ. και δις Βούου, Ναύαρχος και ή κ. Γ. Πανά, Προθητομόνος και ή κ. Μανέττα, Ναύαρχος και ή κ. Β. Λορένσιου, Ναύαρχος και ή κ. Ν. Μουζά, Στρατηγός και ή κ. Βλαχοπούλου.
- Εύμορφες Δες Λένα Μιχαλακοπούλου με κόκκινα, Δάφρα Βουλοίου άσπρο και καφέ καλαίσθητο φόρεμα, Λάμυ Φρατζή μετέ σύνολον, Ροξάνη Σωτηριάδη, "Αννα Βλαχοπούλου με κόκκινα.
- Άξιοσημειώτες εύμορφες και κομψότητες άί κυρία "Αννέτα Κορένη με μαύρη τοιαύτητα, Μ. Πανά μαύρο σατέν σε γομφη έ-ξέσιου και μαύρο κατέλλο.
- Όμοίως παρεβέθησαν κ. και κ. Δημ. Πετροκοκκίνου, κ. και κ. Γ. Μελά, κ. και κ. Κ. "Ηλιάσκου, κ. και κ. "Ιωκ. Δαμιλά, κ. και κ. Ρομάνου, κ. και κ. Γ. Ζαφίρη, ή κ. Πισοτάτη, κ. και κ. Μελά, κ. και κ. Σωτηριάδη, κ. και κ. Α. Ρούφου, κ. και κ. "Ηλ. "Ηλιάσκου.
- "Ιδιότιτες τοιαύτητες έφερουν ή κ. "Ηλ. "Ηλιάσκου μαύρη με ταχό, ή κ. Α. Ρούφου μαύρη με κόκκινα μαντίνα.
- "Οραοτάτη ήτο ή δις Κάτια.

H MONTAIN

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΞΕΦΟΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

"Η εικόνα του σημεριού έξοφούλου μας εινε έργον του Ξογράφου Βαρβολομαίου ντά Βενετία, με τον τίτλο «Η Βενετσιάνας».

ΑΓΟΡΑΖΟΥΜΕ σε άπολύτως ίκανοποιητικώς ιαίας πα-λιά διάφορα έβλια, παντός εί-δους και πάσης γλώσσης, καθότι και δλόκληρες έβλιοθήκες. Έργαστε: «Μπουκέτο», Λένα 7, "Αθήνα.